○ (๔)

คำฟ้อง

งานรับฟ้อง
13 ก.ค. 2566
ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ พ 3370/๒๕66

ศาล แพ่ง

วันที่ 13 เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕ 66

ความ แพ่ง

นายจตุภัทร์ บุญภัทรรักษา โจทก์

ระหว่าง

บริษัท เอ็นเอสโอ กรุ๊ป เทคโนโลยี จำกัด (N.S.O. GROUP TECHNOLOGIES LTD.) จำเลย

ข้อหาหรือฐานความผิด ละเมิด เรียกค่าเสียหาย

จำนวนทุนทรัพย์ 2,500,000 บาท - สตางค์

ข้าพเจ้า นายจตุภัทร์ บุญภัทรรักษา โจทก์

เลขประจำตัวประชาชน [ ] โจทก์

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ - อายุ 31 ปี

อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ถนน -

ตรอก/ซอย - ตำบล/แขวง ผักปัง อำเภอ/เขต ภูเขียว

จังหวัด ชัยภูมิ รหัสไปรษณีย์ 36100 โทรศัพท์

โทรสาร - ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

ขอยื่นฟ้อง บริษัท เอ็นเอสโอ กรุ๊ป เทคโนโลยี จำกัด (N.S.O. GROUP TECHNOLOGIES LTD)

เลขประจำตัวประชาชน [ ] จำเลย

เชื้อชาติ - สัญชาติ อิสราเอล อาชีพ ประกอบธุรกิจ อายุ - ปี

อยู่บ้านเลขที่ 22 หมู่ที่ - ถนน Galgalei HaPlada

ตรอก/ซอย - ตำบล/แขวง - อำเภอ/เขต เมือง Herzliya

จังหวัด ประเทศอิสราเอล รหัสไปรษณีย์ 4672222 โทรศัพท์ +972-77-4341292

โทรสาร ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ info@nsogroup.com, office@nsogroup.com

มีข้อความตามที่จะกล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. โจทก์เป็นประชาชนชาวไทยที่มีสิทธิเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ปัจจุบัน โจทก์เป็นนักศึกษาชั้นปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา

สิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา สถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล และเป็นนักเคลื่อนไหวทางการเมืองและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ได้ออกมาใช้สิทธิเสรีภาพในการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามครรลองของระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ทุกประการ โจทก์ได้มีส่วนร่วมในการเรียกร้องให้มีการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตั้งแต่เป็นนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในฐานะสมาชิกกลุ่มเผยแพร่กฎหมายสิทธิมนุษยชนเพื่อสังคม (กลุ่มดาวดิน) และได้มีส่วนร่วมในการเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อเรียกร้องให้มีการเคารพหลักการปกครองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยและหลักการทางสิทธิมนุษยชนมาจนถึงปัจจุบัน โดยจากการเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนดังกล่าว ทำให้โจทก์ได้รับรางวัลควังจูเพื่อสิทธิมนุษยชน ประเทศเกาหลีใต้ ในปี พ.ศ. 2560

จำเลยเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด จดทะเบียนภายใต้กฎหมายของประเทศอิสราเอล เลขทะเบียนบริษัท 514395409 มีบริษัท Q CYBER TECHNOLOGIES จำกัด เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ มีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการเพื่อผลิต พัฒนา จำหน่าย ส่งออกผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์และเทคโนโลยีสอดแนม รวมถึงเพกาซัสสปายแวร์ ซึ่งเป็นสปายแวร์ที่ใช้สอดแนมและเจาะเข้าระบบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อเข้าถึงระบบและข้อมูลคอมพิวเตอร์ ให้กับหน่วยงานของรัฐบาลต่างๆ **รายละเอียดปรากฏตามสำเนาใบรับรองการมีสถานะนิติบุคคลและสำเนารายละเอียดของบริษัท เอนเอสโอ กรุ๊ป เทคโนโลยี จำกัด พร้อมคำแปลภาษาไทย เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 1 และ 2**

ข้อ 2 จำเลยได้พัฒนา ผลิต และจัดจำหน่ายสิทธิการใช้โปรแกรม ชื่อว่า “เพกาซัสสปายแวร์ (PEGASUS SPYWARE)” ให้กับรัฐบาลต่างๆ รวมถึงรัฐบาลไทย **รายละเอียดปรากฏตามภาพหน้าเว็บไซต์ เว็บไซต์ NSOGROUP.COM/GOVERNANCE พร้อมคำแปลภาษาไทย เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 3** เพกาซัสสปายแวร์เป็นอาวุธสงครามทางไซเบอร์ที่ถูกออกแบบมาเพื่อเจาะเข้าระบบ สอดแนม เข้าถึง และกระทำต่อระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลเป้าหมายระยะไกลแบบไร้การคลิก (ZERO-CLICK APPROACH) โดยผู้ใช้โปรแกรมไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานที่เดียวกับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป้าหมาย เพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล คือ รหัสผ่าน ข้อความ ข้อมูลการ

เชื่อมต่อ (NETWORK DETAILS) อีเมลล์ ประวัติการสนทนา ประวัติการเข้าถึงเว็บไซต์ เครือข่ายสังคมออนไลน์ (SOCAIL NETWORK) รูปถ่ายและวิดีโอ ตำแหน่งที่อยู่ (GPS) ปฏิทิน รายชื่อผู้ติดต่อ และการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เชื่อมต่อผ่านอินเตอร์เน็ตและที่ไม่เชื่อมต่อกับอินเตอร์เน็ต รวมถึงควบคุมและเปิดไมโครโฟนหรือกล้อง บันทึกเสียง จับภาพหน้าจอ บันทึกการสนทนาผ่านโทรศัพท์มือถือ และเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลทั้งหมดในโทรศัพท์มือถือหรือระบบคอมพิวเตอร์ที่ตกเป็นเป้าหมาย โดยวิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป้าหมายไม่สามารถป้องกันการสอดแนมดังกล่าวได้ **รายละเอียดปรากฏตามรายงานเรื่อง HIDE AND SEEK ติดตามสปายแวร์เพกาซัสของกลุ่มเอ็นเอสโอที่ปฏิบัติการอยู่ใน 45 ประเทศ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 4**

ภายหลังจำเลยได้ขายสิทธิการใช้เพกาซัสสปายแวร์ให้กับรัฐบาลต่างๆ แล้ว จำเลยยังคงมีหน้าที่ในการดูแล ควบคุม และหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์กับเป้าหมาย ตามข้อตกลงการใช้สิทธิและหรือการร้องขอของหน่วยงานรัฐคู่สัญญา โดยเมื่อรัฐบาลคู่สัญญาได้ระบุเป้าหมายที่จะสอดแนมให้แก่จำเลยแล้ว จำเลยจะเป็นผู้ควบคุมเพกาซัสสปายแวร์ เพื่อทำการเจาะเข้าระบบปฏิบัติการ ติดตามสอดแนมการใช้งานในปัจจุบันและเข้าถึงข้อมูลที่เก็บอยู่ในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งโปรแกรมสปายแวร์นี้จะยังคงอยู่ในระบบของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นระยะเวลานานเท่าใดก็ได้เพื่อติดตามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานอุปกรณ์นั้นๆ ได้ตลอดการใช้งาน และเมื่อจำเลยสามารถเข้าถึงข้อมูลของเป้าหมายได้ จำเลยก็ทำสำเนาข้อมูลในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นเป้าหมายเพื่อบันทึกลงในหน่วยเก็บข้อมูลของจำเลย และส่งข้อมูลดังกล่าวให้กับหน่วยงานรัฐที่ได้รับอนุญาตให้ใช้โปรแกรมอีกทอดหนึ่ง

ในการผลิต พัฒนา จำหน่าย ควบคุม และหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์กับเป้าหมายของจำเลยนั้น จำเลยได้ผลิต พัฒนา จำหน่าย ควบคุมและหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์เจาะเข้าระบบคอมพิวเตอร์และเข้าถึงข้อมูลรวมทั้งทำสำเนาและส่งข้อมูลมายังรัฐบาลคู่สัญญาโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเป้าหมาย จำเลยย่อมรู้ดีอยู่แล้วว่าการกระทำดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ 3 ในส่วนของประเทศไทยนั้น จำเลยได้จำหน่ายสิทธิในการใช้เพกาซัสสปายแวร์ให้กับหน่วยงาน

รัฐบาลไทย ผ่านบริษัทจัดซื้อภายในประเทศ เช่น บริษัท ไทย เอ็นจิเนียริ่ง รีวอร์ด จำกัด เป็นต้น รวมถึงยังได้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเครื่องมืออุปกรณ์ทางคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการป้องกันการเข้าระบบคอมพิวเตอร์และความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ อบรมการใช้งานให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐ ควบคุมและหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์กับเป้าหมายในประเทศไทย รวมถึงโจทก์ด้วย โดยจากการตรวจสอบ IP ADDRESS และโดเมน พบว่า รัฐบาลไทยใช้เพกาซัสสปายแวร์เพื่อสอดแนมและเข้าถึงข้อมูลอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาเป็นระยะเวลานานตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2557 ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับการรัฐประหารโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) นำโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา มาจนถึงปัจจุบัน รายละเอียดปรากฏตามรายงานเรื่อง GECKOSPY PEGASUS SPYWARE USED AGAINST THAILAND'S PRO-DEMOCRACY MOVEMENT พร้อมคำแปลภาษาไทย เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 5

ในช่วงปี พ.ศ.2563 ภายใต้รัฐบาลที่นำโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้บริหารราชการแผ่นดินโดยไม่มีประสิทธิภาพ มีการใช้อำนาจโดยมิชอบจากองค์กรอิสระต่างๆ ที่ถูกจัดตั้งขึ้นหรือเป็นเครือข่ายอำนาจของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา มีการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชนและขัดต่อหลักการปกครองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยหลายประการ จนทำให้เกิดการรวมตัวกันของประชาชนเพื่อแสดงความไม่เห็นด้วยกับการบริหารราชการแผ่นดินที่ล้มเหลว ผิดพลาด ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา อันเป็นการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ โดยเริ่มจากการชุมนุมในมหาวิทยาลัยที่จัดโดยนักกิจกรรมและนักศึกษา และการชุมนุมเริ่มขยายตัวในช่วงกลางปี พ.ศ. 2563 โดยเริ่มจากกลุ่มเยาวชนปลดแอก – FREE YOUTH ได้จัดการชุมนุมที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตยเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2563 ซึ่งผู้มาร่วมชุมนุมราว 3,000 คน และได้มีการจัดชุมนุมเพิ่มขึ้นในหลายพื้นที่ทั่วประเทศโดยกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ในภายหลัง เช่น การชุมนุม "เสกคาถาผู้พิทักษ์ปกป้องประชาธิปไตย" เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2563 และการชุมนุม "ธรรมศาสตร์จะไม่ทน" เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2563 เป็นต้น

ตลอดปี พ.ศ. 2563 ถึงปี พ.ศ. 2564 มีกลุ่มกิจกรรมการเมืองหลายกลุ่มมีการรวมตัวและทำกิจกรรมทางการเมือง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลักดันให้เกิดการปกครองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

เช่น กลุ่มมวลชนอาสา (WE VOLUNTEER) กลุ่มทะลุฟ้า กลุ่มนักเรียนเลว และกลุ่มทะลุวัง เป็นต้น และในช่วงปี พ.ศ.2565 ถึง ปี พ.ศ.2566 ก็ยังมีการชุมนุมโดยมุ่งเน้นไปในเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินโดยเฉพาะการแก้ไขสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่ล้มเหลวภายใต้รัฐบาลของพลเอกประยุทธ จันทร์โอชา รวมทั้งการเรียกร้องให้ปล่อยตัวชั่วคราวนักโทษทางการเมือง เช่น การชุมนุมในช่วงวันที่ 18 พฤศจิกายน 2565 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในการประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปค ที่มีผู้ชุมนุมถูกสลายการชุมนุมด้วยกระสุนยางจนมีผู้ชุมนุมถูกกระสุนยางจนตาบอด

จากสถานการณ์การชุมนุมทางการเมืองที่ต่อเนื่องยาวนานกว่า 3 ปี ฝ่ายรัฐบาลได้พยายามตอบโต้กลุ่มผู้ชุมนุมโดยมีการใช้กฎหมายดำเนินคดีกับผู้ที่ออกมาเคลื่อนไหวทางการเมือง ใช้เครื่องมือในการสลายการชุมนุมอย่างรุนแรง ไม่เป็นไปตามคู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.2558 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2563) และแนวปฏิบัติด้านสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติว่าด้วยการใช้อาวุธที่มีความร้ายแรงต่ำในการบังคับใช้กฎหมาย (UNITED NATIONS HUMAN RIGHTS GUIDANCE ON LESS-LETHAL WEAPONS IN LAW ENFORCEMENT) รวมถึงได้มีการสอดแนมบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวทางการเมือง โดยในคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า จำเลยได้ผลิต พัฒนา จำหน่าย ควบคุม และหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์สอดแนมและเจาะเข้าระบบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ คอมพิวเตอร์พกพา แท็ปเล็ต และอุปกรณ์อื่นในลักษณะเดียวกัน ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะ เป็นต้น ของนักเคลื่อนไหวทางการเมือง นักวิชาการ นักการเมือง และเจ้าหน้าที่องค์กรเอกชนไม่แสวงหากำไร (NGOs) อย่างน้อย 35 คน รวมถึงโจทก์ด้วย ซึ่งบุคคลที่ถูกเจาะเข้าระบบ สอดแนม เข้าถึง และกระทำเพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล คือ รหัสผ่าน ข้อความ ข้อมูลการเชื่อมต่อ (NETWORK DETAILS) อีเมลล์ ประวัติการสนทนา ประวัติการเข้าถึงเว็บไซต์ เครือข่ายสังคมออนไลน์ (SOCAIL NETWORK) รูปถ่ายและวิดีโอ ตำแหน่งที่อยู่ (GPS) ปฏิทิน และรายชื่อผู้ติดต่อ รวมถึงควบคุมและเปิดไมโครโฟนหรือกล้อง บันทึกเสียง จับภาพหน้าจอ บันทึกการสนทนาผ่านโทรศัพท์มือถือ และเข้าถึงไฟล์ข้อมูลต่างๆ ได้อีกด้วย

รวมถึงส่งและทำสำเนาข้อมูลโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ล้วนเป็นประชาชนที่ออกมาใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและวิพากษ์วิจารณ์การบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชาทั้งสิ้น โดยช่วงเวลาที่ตรวจพิสูจน์ด้วยวิธีนิติวิทยาศาสตร์ทางคอมพิวเตอร์ (Computer Forensic) และพบการเจาะระบบและการส่งข้อมูลโดยเพกาซัสสปายแวร์หลายครั้งเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ไล่เลี่ยกันกับการจัดกิจกรรมชุมนุมทางการเมืองต่อต้านรัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา **รายละเอียดปรากฏตามบทความ "ปรสิตติดโทรศัพท์ : รายงานข้อค้นพบการใช้เพกาซัสสปายแวร์ในประเทศไทย" เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 6**

ในส่วนของโจทก์ จำเลยได้ควบคุม และหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์เจาะเข้าระบบ สอดแนม เข้าถึงและกระทำเพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล คือ รหัสผ่าน ข้อความ ข้อมูลการเชื่อมต่อ (NETWORK DETAILS) อีเมลล์ ประวัติการสนทนา ประวัติการเข้าถึงเว็บไซต์ เครือข่ายสังคมออนไลน์ (SOCAIL NETWORK) รูปถ่ายและวิดีโอ ตำแหน่งที่อยู่ (GPS) ปฏิทิน และรายชื่อผู้ติดต่อ รวมถึงควบคุมและเปิดไมโครโฟนหรือกล้อง บันทึกเสียง จับภาพหน้าจอ บันทึกการสนทนาผ่านโทรศัพท์มือถือ และเข้าถึงไฟล์ข้อมูลต่างๆ ได้อีกด้วย รวมถึงส่งและทำสำเนาข้อมูลโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ตามข้อตกลงหรือคำร้องขอของรัฐบาลไทย โดยมีรายละเอียดดังนี้

เมื่อระหว่างช่วงเดือนมิถุนายน 2564 ถึงเดือน กรกฎาคม 2564 จำเลยได้ควบคุม และหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์สอดแนม เจาะเข้าระบบและเข้าถึงข้อมูลในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของโจทก์ ซึ่งเป็นโทรศัพท์มือถือยี่ห้อแอปเปิล รุ่นไอโฟน และใช้กับหมายเลขโทรศัพท์มือถือหมายเลข อันเป็นระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งโจทก์ได้ตั้งรหัสผ่านและมีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยไม่ได้รับอนุญาตไว้ จึงเป็นการกระทำที่ผิดต่อกฎหมายและอีกทั้งเป็นการกระทำกระทำละเมิดสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เสรีภาพในการติดต่อสื่อสาร เสรีภาพในการเดินทางและเลือกถิ่นที่อยู่ของโจทก์ โดยโจทก์ได้ทราบว่าอุปกรณ์ของโจทก์ถูกโจมตีจากเพกาซัสสปายแวร์ในวันที่ 18 กรกฎาคม 2565 ต่อมา โจทก์จึงได้จัดให้มีการตรวจสอบโทรศัพท์มือถือเพื่อยืนยันด้วยวิธีการทางนิติวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ โดยองค์กรด้านเทคโนโลยีไม่แสวงหาผลกำไรที่มีชื่อว่า "ซิติเซ็นแล็บ" ซึ่งมีคณะทำงานประกอบไปด้วยผู้วิจัยเรื่องเกี่ยวกับ

การวิจัยและพัฒนานโยบายและการมีส่วนร่วมทางกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยี การสื่อสาร สิทธิมนุษยชน และความมั่นคงในระดับโลก (GLOBAL SECURITY) ของ MUNK SCHOOL OF GLOBAL SECURITY AND PUBLIC POLICY ที่อยู่ใน UNIVERSITY OF TORONTO ในประเทศแคนาดา ผลการตรวจสอบ ปรากฏร่องรอยว่าโทรศัพท์มือถือของโจทก์ได้ถูกเจาะระบบโดยเพกาซัสสปายแวร์ เพื่อเจาะเข้าระบบและเข้าถึงข้อมูล อย่างน้อย 3 ครั้ง คือ

2.1.1 เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2564 เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของโจทก์ หลังจากมีการประกาศนัดหมายล่วงหน้าเพื่อจะชุมนุมวันที่ 24 มิถุนายน 2564 เพื่อรำลึก 89 ปีการอภิวัฒน์สยามเมื่อปี 2475

2.1.2 วันที่ 28 มิถุนายน 2564 เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของโจทก์ ขณะที่โจทก์เดินทางไปที่จังหวัดขอนแก่นและเตรียมการชุมนุมที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย จังหวัดขอนแก่น ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2564 ซึ่งเกิดขึ้นก่อนหน้าการชุมนุมที่หน้าทำเนียบรัฐบาลในวันที่ 2 กรกฎาคม 2564

2.1.3 วันที่ 9 กรกฎาคม 2564 เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของโจทก์ ก่อนหน้าการชุมนุมครบรอบ 1 ปี เยาวชนปลดแอกในวันที่ 18 กรกฎาคม 2564 ประมาณหนึ่งสัปดาห์

รายละเอียดปรากฏตามสำเนารายงานการตรวจสอบขององค์กรซิติเซนแลบของนายจตุภัทร์ บุญภัทรรักษา พร้อมคำแปลภาษาไทย เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 7

โจทก์ขอเรียนต่อศาลว่า โจทก์เป็นประชาชนที่ออกมาใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งสิทธิเสรีภาพที่ประชาชนพึงได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญภายใต้ระบอบประชาธิปไตยมาอย่างต่อเนื่อง โดยโจทก์ได้มีส่วนร่วมในการเรียกร้องให้มีการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตั้งแต่เป็นนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในฐานะสมาชิกกลุ่มเผยแพร่กฎหมายสิทธิมนุษยชนเพื่อสังคม (กลุ่มดาวดิน) และได้มีส่วนร่วมในการเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อเรียกร้องให้มีการเคารพหลักการปกครองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยและหลักการทางสิทธิมนุษยชนมาจนถึงปัจจุบัน โดยจากการเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนดังกล่าว ทำให้โจทก์ได้รับรางวัลควังจูเพื่อสิทธิมนุษยชน ประเทศเกาหลีใต้ ในปี พ.ศ. 2560

เมื่อพิจารณาถึงช่วงเวลาที่จำเลยได้ควบคุมและหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์กับโจทก์ประกอบกับการเคลื่อนไหวทางการเมืองที่เป็นการวิพากษ์วิจารณ์การบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา มาโดยตลอด จะเห็นได้ว่า จำเลยได้ควบคุม และหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์เจาะเข้าระบบปฏิบัติการของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของโจทก์โดยมีลักษณะเป็นไปเพื่อพยายามสืบหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวทางการเมืองหรือเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคลที่มีส่วมร่วมทางการเมืองของโจทก์ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าจำเลยมีเจตนาไม่สุจริต ประสงค์จะหาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการชุมนุมหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสนับสนุนการเคลื่อนไหวทางการเมืองของประชาชนหรือติดตามการเคลื่อนไหวออนไลน์ของนักเคลื่อนไหวทางการเมือง รวมถึงโจทก์ โดยมุ่งเน้นไปเพื่อจำกัดหรือแทรกแซงการใช้สิทธิเสรีภาพในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

ข้อ 4 การที่จำเลยได้ผลิต พัฒนา จำหน่าย ควบคุม และใช้เพกาซัสสปายแวร์เข้าสอดแนม เจาะเข้าระบบ เข้าถึง และกระทำเพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล คือ รหัสผ่าน ข้อความ ข้อมูลการเชื่อมต่อ (NETWORK DETAILS) อีเมลล์ ประวัติการสนทนา ประวัติการเข้าถึงเว็บไซต์ เครือข่ายสังคมออนไลน์ (SOCAIL NETWORK) รูปถ่ายและวิดีโอ ตำแหน่งที่อยู่ (GPS) ปฏิทิน และรายชื่อผู้ติดต่อ รวมถึงควบคุมและเปิดไมโครโฟนหรือกล้องบันทึกเสียง จับภาพหน้าจอ บันทึกการสนทนาผ่านโทรศัพท์มือถือ และเข้าถึงไฟล์ข้อมูลต่างๆ ได้อีกด้วย รวมถึงทำสำเนาและข้อมูลของโจทก์ให้กับหน่วยงานของรัฐบาลไทย โดยที่โจทก์ไม่ได้ให้ความยินยอม ตามที่โจทก์ได้นำเรียนต่อศาลในข้อ 3 นั้น เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และเป็นการละเมิดต่อโจทก์ กล่าวคือ

4.1 การกระทำของจำเลยในการผลิต พัฒนา จำหน่าย ควบคุม และหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์เข้าสอดแนม เจาะเข้าระบบ เข้าถึง และกระทำเพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลของโจทก์ รวมถึงทำสำเนาและข้อมูลของโจทก์ให้กับหน่วยงานของรัฐบาลไทยดังกล่าว เป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 กล่าวคือ โจทก์ย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว โดยสิทธิดังกล่าวจะถูกจำกัด

แทรกแซงหรือกระทบกระเทือนมิได้ เว้นแต่จะอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ ตามมาตรา 32 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 อย่างไรก็ดี โจทก์เป็นเพียงประชาชนที่ออกมาเคลื่อนไหวทางการเมืองเรียกร้องให้รัฐบาลในขณะนั้น ซึ่งมีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี บริหารราชการแผ่นดินให้สอดคล้องกับหลักการในระบอบประชาธิปไตยและหลักสิทธิมนุษยชน โจทก์ไม่ได้กระทำการใดๆ อันอาจจะถือได้ว่าหรือเข้าข่ายว่าจะเป็นอันตรายหรือกระทบกระเทือนต่อประโยชน์สาธารณะแต่อย่างใด แต่จำเลย ในฐานะผู้ผลิต จำหน่าย และควบคุมการใช้เพกาซัสสปายแวร์ ซึ่งรู้หรือควรได้รู้ว่าโจทก์ไม่ได้มีพฤติกรรมในลักษณะที่จะก่อให้อันตรายหรือกระทบกระเทือนต่อประโยชน์สาธารณะ กลับใช้เพกาซัสสปายแวร์เจาะเข้าระบบและเข้าสอดแนมข้อมูลส่วนบุคคลในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของโจทก์ที่โจทก์ได้ใส่รหัสไว้ โดยโจทก์ไม่ได้ให้ความยินยอม กรณีดังกล่าวจึงเป็นการที่จำเลยใช้เพกาซัสสปายแวร์เข้าแทรกแซงความเป็นอยู่ส่วนตัวของโจทก์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์ ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย

นอกจากนี้ โจทก์ย่อมมีเสรีภาพในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งการตรวจ การกัก หรือการเปิดเผยข้อมูลที่บุคคลสื่อสารถึงกัน รวมทั้งการกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้ล้วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลที่บุคคลสื่อสารถึงกันจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาล หรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ตามมาตรา 36 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า จำเลยได้ผลิต พัฒนา จำหน่าย ควบคุม และหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์กับโจทก์ โดยที่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดๆ ว่า จำเลยมีคำสั่งหรือหมายของศาลให้กระทำเช่นนั้นได้ อีกทั้ง โจทก์ก็เป็นเพียงประชาชนที่ใช้สิทธิเสรีภาพในการมีส่วนร่วมทางการเมืองภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ทุกประการ โจทก์ไม่ได้มีพฤติกรรมใดๆ อันอาจถือได้ว่าหรือเข้าข่ายกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน อันอาจจะถือเป็นเหตุจำเป็นการจำกัดหรือแทรกแซงเสรีภาพในการสื่อสารของโจทก์ที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญได้ การที่จำเลยได้ผลิต จำหน่าย ควบคุม และใช้เพกาซัสสปายแวร์กับโจทก์จึงไม่ชอบด้วยมาตรา 36 แห่งรัฐธรรมนูญแห่ง

ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 อันถือเป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์อีกประการหนึ่งด้วย

4.2 การกระทำของจำเลยในการเจาะเข้าระบบและเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ขอโจทก์ โดยที่โจทก์ไม่ได้รับความยินยอม และจำเลยย่อมรู้หรือควรได้รู้อยู่แล้วว่าโจทก์ไม่ได้มีพฤติการณ์ใดๆ อันอาจจะถือได้ว่าหรือเข้าข่ายเป็นภัยต่อประโยชน์สาธารณะ ความมั่นคงของชาติ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามที่โจทก์ได้นำเรียนต่อศาลในข้อ 3 ข้างต้น ยังถือเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ด้วย กล่าวคือ ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นไม่ได้มีไว้สำหรับตนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน และตามมาตรา 8 กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อดักรับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์และ ข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งการกระทำที่ต้องห้ามตามมาตรา 5 มาตรา 7 และมาตรา 8 ดังกล่าวนั้น หมายความรวมถึงการใช้โปรแกรมหรือเทคโนโลยีในการเจาะเข้าระบบ (HACKING) เช่น เพกาซัสสปายแวร์ ด้วย อย่างไรก็ดี เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า จำเลยได้ผลิต จำหน่าย ควบคุม และหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์ เจาะเข้าระบบปฏิบัติการ เข้าถึงข้อมูลในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และภายหลังจากเจาะเข้าระบบปฏิบัติการได้แล้ว จำเลยก็ได้ควบคุมและหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์ ดักเอาข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นข้อมูลส่วนตัวที่มิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ของโจทก์ ซึ่งได้มีการใส่รหัสผ่านหรือมาตรการป้องกันบุคคลภายนอกไม่ให้เข้าถึงระบบปฏิบัติการดังกล่าวนั้นได้ รวมถึงทำสำเนาข้อมูลดังกล่าวจากทางไกลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากโจทก์ด้วย

กรณีดังกล่าวข้างต้น จึงถือได้ว่าจำเลยได้กระทำการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์และข้อมูลคอมพิวเตอร์มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตนโดยมิชอบ และเป็น

การการกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อดักรับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ อันเป็นการกระทำความผิดตามตามมาตรา 5 มาตรา 7 และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

ทั้งนี้ เมื่อจำเลยกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 และกระทำผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 จำเลยจึงต้องรับผิดต่อโจทก์ด้วย โดยแม้จำเลยจะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายระหว่างประเทศ แต่จำเลยไม่ได้เป็นส่วนงานของรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐใด ประกอบกับการบริหารจัดการกิจการ การกำหนดนโยบาย การตัดสินใจจำหน่ายสิทธิการใช้เพกาซัสสปายแวร์ให้กับผู้ซื้อที่เป็นรัฐ การส่งออก การควบคุมและหรือการใช้เพกาซัสสปายแวร์ ล้วนแล้วแต่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการ ดุลพินิจ และการตัดสินใจของจำเลยทั้งสิ้น จำเลยไม่ได้ประกอบกิจการภายใต้การชี้นำหรือการสั่งการของรัฐแต่อย่างใด การกระทำของจำเลยตามที่โจทก์ได้นำเรียนต่อศาลนี้ จึงเป็นการกระทำของจำเลยแต่เพียงผู้เดียว ไม่สามารถถือได้ว่าเป็นการกระทำของรัฐบาลอิสราเอล จำเลยจึงต้องรับผิดต่อโจทก์ตามฟ้อง โดยไม่สามารถอ้างความคุ้มครองใดๆ ตามหลักความคุ้มกันแห่งรัฐได้ (STATE IMMUNITY PRINCIPLE)

ข้อ 5 เมื่อการกระทำของจำเลยดังกล่าวเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามที่โจทก์ได้นำเรียนต่อศาลในข้างต้น อันเป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์ จำเลยจึงต้องรับผิดต่อโจทก์ กล่าวคือ

การกระทำของจำเลยในการผลิต พัฒนา จำหน่าย ควบคุมและหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์ในการเจาะเข้าระบบปฏิบัติการและเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ของโจทก์ที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เป็นการจำกัดหรือแทรกแซงสิทธิเสรีภาพของโจทก์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เกินจำเป็น และไม่ได้สัดส่วน เป็นการกระทบกระเทือนต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เสรีภาพในการสื่อสาร และสิทธิเสรีภาพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องภายใต้รัฐธรรมนูญแห่ง

ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 เช่น เสรีภาพในการแสดงออก เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบ ของโจทก์ ทำให้โจทก์ไม่สามารถใช้สิทธิเสรีภาพนั้นได้อย่างเต็มที่และโดยปราศจากการแทรกแซง อีกทั้ง ยังเป็นความผิดตามอนุสัญญาว่าด้วยอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ หรืออนุสัญญาบูดาเปสต์ (CONVENTION ON CYBERCRIME: BUDAPEST CONVENTION) **รายละเอียดปรากฏตามอนุสัญญาว่าด้วยอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ หรืออนุสัญญาบูดาเปสต์ (CONVENTION ON CYBERCRIME: BUDAPEST CONVENTION) เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 8** ซึ่งมีผลผูกพันรัฐในฐานะจารีตประเพณีระหว่างประเทศ (CUSTOMARY INTERNATIONAL LAW) และเป็นการกระทบกระเทือนต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนบุคคลภายใต้ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS) ข้อ 12 และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (INTERNATIONAL CIVIL AND POLITICAL RIGHTS – ICCPR) ข้อ 17 ด้วย **รายละเอียดปรากฏตามคำแปลปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS) และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (INTERNATIONAL COVENANT ON CIVIL AND POLITICAL RIGHTS – ICCPR) เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 9 และหมายเลข 10**

นอกจากนี้ การที่จำเลยใช้และหรือควบคุมเพกาซัสสปายแวร์ยังเป็นการเจาะเข้าระบบอิเล็กทรอนิกส์และทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลได้อย่างไม่มีขอบเขตและไม่จำกัดระยะเวลา ทำให้ระบบปฏิบัติการของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และข้อมูลส่วนบุคคลของโจทก์ไม่ปลอดภัยและทำให้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของโจทก์เสียหาย ซึ่งไม่สามารถซ่อมแซมหรือป้องกันไม่ให้ถูกโจมตีโดยเพกาซัสสปายแวร์ซ้ำได้ เจ้าของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จำเป็นต้องเปลี่ยนอุปกรณ์และเบอร์โทรศัพท์มือถือ แต่ก็ไม่สามารถป้องกันการถูกโจมตีจากเพกาซัสสปายแวร์ได้อย่างเด็ดขาด อีกทั้ง ข้อมูลที่อยู่ในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของโจทก์นั้น ล้วนแล้วแต่เป็นข้อมูลที่ความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตหรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นต้องเป็นความลับ เช่น ข้อมูลทางการเงินหรือธนาคาร บทสนทนาส่วนบุคคล ข้อมูลที่ใช้ในการยืนยันตัวตน ที่อยู่ส่วนบุคคล ข้อมูลและช่องทางการ

ติดต่อกับบุคลากรในแวดวงเดียวกัน เป็นต้น จึงสมควรที่จะถูกจัดเก็บอย่างปลอดภัย โดยหากข้อมูลดังกล่าวได้รับการเข้าถึงโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ย่อมก่อให้เกิดความเสี่ยงและอาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตของโจทก์ รวมถึงบุคคลใกล้เคียงของโจทก์ได้

ดังนั้น เมื่อการกระทำของจำเลยเป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์ ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย จำเลยจึงต้องรับผิดต่อโจทก์ กล่าวคือ

5.1 จำเลยต้องระงับการใช้เพกาซัสสปายแวร์เพื่อสอดแนม เจาะเข้าระบบ และเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของโจทก์ รวมถึงต้องส่งมอบข้อมูลที่ได้จากการควบคุมและหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์คืนแก่โจทก์ โดยจะต้องลบข้อมูลดังกล่าวออกจากฐานข้อมูลของจำเลยด้วย

5.2 จำเลยต้องส่งมอบข้อมูลที่ได้จากการควบคุมและหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์ต่อโจทก์ ที่ได้ส่งมอบให้กับหน่วยงานรัฐของไทยคืนแก่โจทก์ทั้งหมด

5.3 จำเลยต้องรับผิดเยียวยาชดใช้ความเสียหายอันเกิดจากการกระทำละเมิด อันเป็นการละเมิดสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวและสิทธิเสรีภาพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เสรีภาพในการแสดงออก เสรีภาพในการเดินทาง และเสรีภาพในการติดต่อสื่อสาร อันล้วนแล้วแต่เป็นสิทธิเสรีภาพอันได้รับความคุ้มครองภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 และความเสียหายจากการที่ระบบปฏิบัติการและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของโจทก์ได้รับความเสียหาย ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของโจทก์ ในส่วนนี้ โจทก์ขอเรียกค่าเสียหาย 2,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 5 ต่อปีนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระแก่โจทก์เสร็จสิ้น

5.4 จำเลยต้องชดใช้ค่าเสียหายต่อจิตใจของโจทก์ เนื่องจาก การกระทำละเมิดของจำเลยทำให้โจทก์ต้องหวาดระแวง วิตกกังวลว่าจะถูกเพกาซัสสปายแวร์เจาะเข้าระบบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ในส่วนนี้ โจทก์ขอเรียกค่าเสียหาย 500,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 5 ต่อปีนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระแก่โจทก์เสร็จสิ้น

ข้อ 6 ด้วยเหตุผล ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายข้างต้น โจทก์ขอเรียนต่อศาลว่า การกระทำของจำเลยในการผลิต พัฒนา จำหน่าย ควบคุมและหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์ ซึ่งเป็นสปายแวร์ที่สามารถเจาะเข้าระบบและเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลได้อย่างกว้างขวางและไม่จำกัดเวลา โดยที่โจทก์ไม่สามารถป้องกันการโจมตีของสปายแวร์ได้ เป็นการกระทำที่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 และกฎหมายระหว่างประเทศของโจทก์อย่างเกินจำเป็นและไม่ได้สัดส่วนอย่างร้ายแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เสรีภาพในการสื่อสาร และสิทธิเสรีภาพที่เกี่ยวเนื่องอื่นๆ โจทก์ไม่มีทางอื่นใดจะบังคับเอากับจำเลยได้ จึงขอบารมีศาลเป็นที่พึ่งในการสร้างบรรทัดฐานเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน อันเป็นรากฐานสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยต่อไป

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

คำขอท้ายคำฟ้องแพ่ง

เพราะฉะนั้นขอศาลออกหมายเรียกตัวจำเลยมาพิจารณาพิพากษาและบังคับจำเลย

๑. ให้จำเลยระงับการใช้เพกาซัสสปายแวร์เพื่อสอดแนม เจาะเข้าระบบ และเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของโจทก์ รวมถึงต้องส่งมอบข้อมูลที่ได้จากการควบคุมและหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์คืนแก่โจทก์ โดยจะต้องลบข้อมูลดังกล่าวออกจากฐานข้อมูลของจำเลยด้วย

๒. ให้จำเลยส่งมอบข้อมูลที่ได้จากการควบคุมและหรือใช้เพกาซัสสปายแวร์ต่อโจทก์ ที่ได้ส่งมอบให้กับหน่วยงานรัฐของไทยคืนแก่โจทก์ทั้งหมด

๓. ให้จำเลยรับผิดเยียวยาชดใช้ความเสียหายอันเกิดจากการกระทำละเมิด อันเป็นการละเมิดสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวและสิทธิเสรีภาพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เสรีภาพในการแสดงออก เสรีภาพในการเดินทาง และเสรีภาพในการติดต่อสื่อสาร อันล้วนแล้วแต่เป็นสิทธิเสรีภาพอันได้รับความคุ้มครองภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 และความเสียหายจากการที่ระบบปฏิบัติการและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของโจทก์ได้รับความเสียหาย ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของโจทก์ ในส่วนนี้ โจทก์ขอเรียกค่าเสียหาย 2,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 5 ต่อปีนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระแก่โจทก์เสร็จสิ้น

๔. ให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายต่อจิตใจของโจทก์ เนื่องจาก การกระทำละเมิดของจำเลยทำให้โจทก์ต้องหวาดระแวง วิตกกังวลว่าจะถูกเพกาซัสสปายแวร์เจาะเข้าระบบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ในส่วนนี้ โจทก์ขอเรียกค่าเสียหาย 500,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 5 ต่อปีนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระแก่โจทก์เสร็จสิ้น

๕. ให้จำเลยชำระค่าฤชาธรรมเนียมศาลและค่าทนายความอย่างสูงแทนโจทก์

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้องโดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกันมาด้วย ๑ ฉบับและรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

.....โจทก์

(พลิก)

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นายอภิรักษ์ นันทเสรี

เลขประจำตัวประชาชน [ ] [ ] [ ] [ ]

ทนายความใบอนุญาตที่ 2558/2565 อยู่บ้านเลขที่ 8 หมู่ที่ -

ถนน พัฒนาการ ตรอก/ซอย พัฒนาการ 69 แยก 2-3

ตำบล/แขวง ประเวศ อำเภอ/เขต ประเวศ

จังหวัด กรุงเทพฯ รหัสไปรษณีย์ 10250 โทรศัพท์

โทรสาร - ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ apirak.rslaw@gmail.com เป็นผู้เรียง

.....ผู้เรียง

(นายอภิรักษ์ นันทเสรี)

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นายอภิรักษ์ นันทเสรี

อยู่บ้านเลขที่ 8 หมู่ที่ - ถนน พัฒนาการ

ตรอก/ซอย พัฒนาการ 69 แยก 2-3 ตำบล/แขวง ประเวศ

อำเภอ/เขต ประเวศ จังหวัด กรุงเทพฯ

รหัสไปรษณีย์ 10250 โทรศัพท์ 096-440-1454 เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์

.....ผู้เขียนหรือพิมพ์

(นายอภิรักษ์ นันทเสรี)